

عنوان مقاله:

ارزیابی وضعیت بالفعل بیابان زایی، با تاکید بر تخریب منابع خاک براساس مدل IMDPA (مطالعه موردی: آباده طشک - فارس)

محل انتشار:

مجله تحقیقات مرتع و بیابان ایران، دوره 17، شماره 4 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مطهره اسفندیاری - کارشناسی ارشد مدیریت مناطق بیابانی، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه یزد

محمدعلی حکیم زاده اردکانی - استادیار، گروه مدیریت مناطق بیابانی، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

بیابان زایی یکی از مهمترین مسائل مناطق خشک و نیمه خشک در جهان است. رشد سریع جمعیت بشر و افزایش کشاورزی سبب تخریب بیشتر منابع آب و خاک شده است. از طرف دیگر بهسازی خاک بسیار وقت گیر و گران می باشد، بنابراین دانستن عوامل موثر در تخریب خاک و تاثیرهای آن بر بیابان زایی ضروری به نظر می رسد. به منظور بررسی شدت تخریب منابع خاک در اراضی کشاورزی منطقه آباده طشک، از مدل بیابان زایی IMDPA استفاده گردید. در این مدل برای معیار خاک ۴ شاخص هدایت الکتریکی خاک، درصد سنگ و سنگ ریزه عمقی، بافت و عمق خاک در نظر گرفته شده است. به طوری که در نمونه برداری و امتیازدهی شاخصهای مورد بررسی از روش نمونه برداری شبکه ای - تصادفی استفاده شد، سپس براساس مدل به هر شاخص براساس تاثیر آن در بیابان زایی وزنی داده شد، همچنین با محاسبه میانگین هندسی از امتیاز شاخص ها و بهره گیری از نرم افزار GIS نقشه های وضعیت فعلی بیابان زایی مربوط به هر شاخص تهیه گردید. سپس با تلفیق نقشه شاخص ها به روش میانگین هندسی نقشه وضعیت فعلی بیابان زایی معیار خاک بدست آمد. نتایج بدست آمده نشان می دهد که ۴۷ درصد (۲۲۱۲ هکتار) از کل مساحت منطقه در کلاس کم بیابان - زایی، ۴۳ درصد (۲۰۱۹ هکتار) از کل مساحت منطقه در کلاس متوسط و ۱۰ درصد (۴۶۷ هکتار) از مساحت منطقه در کلاس شدید بیابان زایی قرار دارد.

کلمات کلیدی:

شدت بیابان زایی، مدل IMDPA، تخریب خاک، آباده طشک - فارس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1632851>

